

(204. 16.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER TREUB C. S.

Ingezonden 25 April 1913.

De ondergeteekenden hebben de eer voor te stellen de volgende amendementen.

I.

In **art. 3**, 1ste lid, *b*, en in **art. 48**, 1ste lid, „tien jaren” te vervangen door „drie jaren”.

Toelichting.

Deze wijziging wordt door ondergeteekenden niet alleen rationeel geacht in verband met het door de Kamer aangenomen ontwerp-invaliditeitswet, waarin ook een wachttijd van drie jaren voor invaliditeitspensioen is gesteld. Zij achten deze wijziging bepaald noodig in verband met art. 70. Waar Amsterdam een wachttijd heeft van drie jaren, Utrecht van vijf jaren en er waarschijnlijk onder de andere gemeenten die reeds een pensioenregeling voor hunne ambtenaren hebben, eveneens zijn die een korteren wachttijd dan den in het ontwerp voorgestelden tijd van 10 jaren kennen, zou het voorschrift van art. 70 die gemeenten op dit punt in groote moeilijkheid brengen, indien hier niet de wachttijd tot drie jaren wordt ingekort. De financiële gevolgen van dit amendement zullen zeker niet van overwegende beteekenis zijn.

II.

In **art. 3**, 2de lid, de woorden „Een gemeenteambtenaar met een diensttijd van ten minste tien jaren, die niet op eigen verzoek, doch” te vervangen door:

„Een gemeenteambtenaar, die laatstelijk een of meer der bij algemeenen maatregel van bestuur aan te wijzen betrekkingen bekleedde en die”.

Toelichting.

Ondergeteekenden meenen dat het ontwerp door het uitgestelde pensioen te beperken tot de ambtenaren met een diensttijd van ten minste 10 jaren, die den dienst niet op eigen verzoek verlaten, de sociale beteekenis van het uitgestelde pensioen, dat verschillende gemeentelijke pensioenverordeningen kennen, niet tot haar recht doet komen. Zulk een uitgesteld pensioen is voor de hoogere ambtenaren niet van overwegende beteekenis. Dezen blijven in den regel in gemeentedienst of zij gaan over in betrekkingen welke hen in de gelegenheid stellen zelve wel voor hun ouden dag te zorgen. Voor gemeentewerklieden daarentegen en met hen gelijk te stellen beambten is het uitgestelde pensioen noodig, wil men hen niet in hunne vrijheid van beweging belemmeren. Vandaar ook dat het met aard en doel van het uitgestelde pensioen in strijd is, het recht daarop alleen te verleenen nadat de ambtenaar gedurende een aantal jaren in dienst der gemeente is geweest en niet op eigen verzoek is ontslagen. Wil de Regeering het in het amendement belichaamde denkbeeld overnemen en om administratieve redenen den eisch van een korten minimum-diensttijd, bijv. van één jaar, stellen, dan zouden ondergeteekenden daartegen weinig bezwaar hebben.

III.

Het eerste lid van **art. 8** te lezen:

„Het pensioen bedraagt voor den gemeenteambtenaar, die recht op pensioen heeft, wanneer hij op het tijdstip van ingang van het ontslag den leeftijd van 55 jaren heeft bereikt, voor

elk jaar van den diensttijd een vijftigste deel van het bedrag, dat hem over zijne laatste drie dienstjaren als gemeenteambtenaar gemiddeld per jaar tot pensioensgrondslag heeft gestrekt. Voor den gemeenteambtenaar, die recht op pensioen heeft, wanneer hij op het tijdstip van ingang van het ontslag den leeftijd van 65 jaren heeft bereikt, bedraagt het pensioen voor elk jaar van den diensttijd een zestigste deel van het bedrag, dat hem over zijne laatste drie dienstjaren als gemeenteambtenaar gemiddeld per jaar tot pensioensgrondslag heeft gestrekt”.

In de volgende leden van dat artikel wordt in verband hiermede „vijf jaren” veranderd in „drie jaren”.

Toelichting.

De verandering van vijf jaren in drie jaren staat in verband met het eerste amendement. Zij is op zich zelve ook een kleine tegemoetkoming aan een wensch, van de zijde van gemeenteambtenaren geuit.

Het hoofddoel van dit amendement is de regeling van het pensioenbedrag zoodanig te maken, dat zij aan wie wegens de zwaarte van hun dienst een pensioenrecht op 55-jarigen leeftijd wordt toegekend, in normale gevallen op dien leeftijd het maximum van het pensioen kunnen hebben bereikt.

IV.

Art. 12 te lezen: „Het pensioen is, behalve in het geval bedoeld in het tweede lid van art. 3, niet minder dan een vierde gedeelte en overschrijdt niet. . . .” (verder als in het artikel).

Toelichting.

Waar het ontwerp pensioen toekent niet alleen bij het bereiken van den 65-jarigen, resp. 55-jarigen, leeftijd, maar ook in geval de ambtenaar uit hoofde van ziekten of gebreken ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijne betrekking, moet er — naar het oordeel van ondergeteekenden — voor worden gezorgd, dat het invaliditeitspensioen ten minste een niet te hoog gesteld minimum bedraagt. De aard van het uitgestelde pensioen brengt mede, dat daarvoor geen minimum wordt gesteld.

V.

Art. 46 te vervangen door de volgende twee artikelen:

Art. 46.

(1) Van de bijdrage, bedoeld in art. 40, wordt door het Rijk aan de betalende gemeente of gemeenten voor elken ambtenaar de helft vergoed, echter niet meer dan f 17,50 per ambtenaar en per jaar.

(2) Indien de bijdrage voor een ambtenaar door meer dan één gemeente verschuldigd is, wordt de Rijksvergoeding tusschen die gemeenten verdeeld naar verhouding van hetgeen elke gemeente tot zijne wedde bijdraagt.

(3) Van de bijdrage, bedoeld in het tweede lid van art. 43, wordt door het Rijk aan de betalende gemeente of gemeenten voor elken ambtenaar, voor wien de inkoop geschiedt, de helft vergoed, echter niet meer dan f 17,50 per jaar.

Art. 46a.

(1) Van de bijdrage, bedoeld in art. 40, eerste lid, kan de betalende gemeente op den betrokken ambtenaar, indien diens pensioensgrondslag hooger is dan f 500, verhalen per jaar ten hoogste drie ten honderd van hetgeen van diens pensioensgrondslag overblijft, na aftrek van f 500.

(2) Indien de bijdrage voor een ambtenaar, wiens pensioens-

grondslag hooger is dan f 500, door meer dan één gemeente verschuldigd is, kan elk van die gemeenten op hem verhalen per jaar ten hoogste drie ten honderd van hetgeen zij tot zijne wedde bijdraagt, na aftrek van zoodanig deel van f 500 als bepaald wordt door de verhouding van dat deel der wedde tot het geheele bedrag daarvan.

(3) Van de bijdrage, bedoeld in het tweede lid van art. 43, kan of kunnen de betalende gemeente of gemeenten op den ambtenaar verhalen ten hoogste twee ten honderd van hetgeen van de daar bedoelde totaal som overblijft na aftrek van zooveel maal f 500 als het aantal jaren bedraagt waarover de inkoop geschiedt en bovendien niet meer dan tien ten honderd van de in tijdelijken dienst gemiddeld per jaar genoten belooning.

(4) Als lid 3 van art. 46 van het ontwerp.

Toelichting.

De bedoeling van dit amendement is tweeledig: 1°. het Rijk naar billijkheid te doen bijdragen in de kosten der pensionneering van de gemeenteambtenaren en 2°. den druk van de door de ambtenaren te betalen premie, vooral voor de lager bezoldigden, te verminderen. Volgens het amendement dragen gemeenteambtenaren met een wedde tot f 500 niets bij. Voor deze lager bezoldigde ambtenaren komt de helft der bijdrage ten laste van het Rijk, de helft ten laste van de gemeente. Ten aanzien van de hooger bezoldigde ambtenaren krijgt de gemeente een vergoeding van f 17,50 van het Rijk en kan zij 3% van de bezoldiging, na aftrek van een vrij bedrag van f 500, ten laste van den ambtenaar brengen. Waar op grond van de bekende gegevens het aantal gemeenteambtenaren op 41 000 à 42 000 is te stellen, zal de jaarlijksche uitgaaf voor het Rijk uit dezen hoofde ten hoogste f 700 000 kunnen bedragen.

Het amendement maakt de uitgaaf voor de gemeenten iets gunstiger dan de regeling van het ontwerp. Volgens het ontwerp kan de gemeente van de eerste f 500 van elk salaris 3 pct. of f 15 van den ambtenaar verhalen. Volgens het amendement zal de gemeente over de eerste f 500 van elk salaris van het Rijk ontvangen f 17,50.

Wordt het amendement aangenomen, dan zullen de ambtenaren met een belooning van niet meer dan f 500 uitsluitend bijdragen voor het weduwen- en weezenpensioen.

VI.

a. Het tweede lid van art. 63 te lezen:

„Zij wordt betaald door het Rijk.”

b. In art. 64, eerste lid te schrappen de woorden: „in eens of”, het tweede lid van dit artikel te schrappen en het derde lid te lezen: „De eerste betaling geschiedt op 31 December 1915.”

c. Art. 67, 1ste lid, te lezen:

„Indien een pensioen ten laste van het fonds berekend is ook over diensttijd als bedoeld in art. 15, litt. d, ontvangt het fonds van het Rijk eene vergoeding”.

In het tweede lid, het woord „eerstgenoemden” te vervangen door „dien” en te schrappen de woorden volgende op: „tot pensioensgrondslag heeft gestrekt.”

Toelichting.

De bedoeling is, evenals het gewijzigd ontwerp reeds doet ten aanzien der weduwen- en weezenpensioenen, de bijdrage voor den inkoop van vroegere dienstjaren te brengen ten laste van het Rijk. De 40-jarige annuïteit welke daarvoor noodig is, zal — voor zoover uit de ten dienste staande gegevens is na te gaan — ongeveer f 1 600 000 à f 1 800 000 bedragen.

Wordt dit amendement aangenomen, dan vervallen de artikelen 65 en 66.

Voorts is het de bedoeling van ondergeteekenden, dat bij aanneming hunner amendementen ook art. 61 zal worden

geschrapt. Zij hopen daarom dat de Voorzitter bereid zal zijn de behandeling van dit amendement aan de behandeling van art. 61 te doen voorafgaan. De lasten welke de wettelijke pensionneering aan de ambtenaren zal opleggen, indien de amendementen van ondergeteekenden worden aangenomen, zijn zooveel lichter dan die van het ontwerp, dat bij aanneming dier amendementen geen onbillijkheid tegenover de in dienst zijnde gemeenteambtenaren wordt begaan door hen te verplichten zich aan de wet te onderwerpen.

Het vervallen van art. 61 zal de wet veel vereenvoudigen en uit een verzekeringstechnisch oogpunt veel verbeteren.

Vervalt art. 61 van ontwerp I, dan is er alle aanleiding ook art. 44 van ontwerp II te schrappen.

Ondergeteekenden merken ten slotte op, dat, afgezien van hunne amendementen, art. 43 van ontwerp II toch moeilijk is te handhaven. Het maakt verhooging der weduwen- en weezenpensioenen, als het fonds daartoe anders in staat zou wezen, onmogelijk.

VII.

In art. 70, eerste lid, achter „1 April 1914” te voegen: „zooveel mogelijk met eerbiediging van verkregen aanspraken”.

TREUB.
DRUCKER.
BOS.
LIMBURG.
TEENSTRA.

(204. 17.)

AMENDEMENTEN VAN DEN HEER TREUB C. S.

Ingezonden 25 April 1913.

De ondergeteekenden hebben de eer de volgende amendementen voor te stellen.

I.

In art. 6, eerste lid, in plaats van: „een vierde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₁₆₀ gedeelten” en in art. 6, tweede lid, het cijfer „f 600” te veranderen in „f 735”.

In art. 7, eerste lid, onder a. in plaats van: „een twintigste gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₈₀₀ gedeelten”, en onder b. in plaats van: „een twaalfde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₄₈₀ gedeelten”.

In art. 8, eerste lid, in plaats van: „het een vierde gedeelte” te lezen: „⁴⁹/₁₆₀ gedeelten” en in plaats van: „f 600” te lezen: „f 735”.

Toelichting.

Het komt ondergeteekenden voor, dat het voorgestelde weduwen- en weezenpensioen te laag is. Waar het weduwenpensioen der Rijksambtenaren op grond van de uitkomsten van het fonds voor deze pensioenen geleidelijk is verhoogd tot ⁴⁹/₁₆₀ gedeelten van den pensioensgrondslag met een maximum van f 735, is er geen aanleiding hier een lager verhoudingscijfer of een lager maximum te bepalen.

II.

In art. 47, eerste lid, achter „1 April 1914” te voegen: „zooveel mogelijk met eerbiediging van verkregen aanspraken”.

TREUB.
DRUCKER.
BOS.
LIMBURG.
TEENSTRA.